

OBEROENDE

Av

Gunnar Ekelöf

Jag älskar oberoendet
Jag är beroende av det
Det var den strand som
lärde mig fiska med ord:
den enstaka droppens klang
och kiselstenarnas sorl
I dag har vågen spolat i land
en namnbräda: OBERON —

O gamla flamländska skeppsbrott!
I fladdrande motljus
halvgenomskinliga valv som välter
brädor, kaggar och rundhult
skeppens stickor och strån
Nu i en alskog svävar du fram
i det enda verkliga, som är
förklädnadens oberoende:
i flikfiskens mantel
med en sjöhästs små hjorthorn
kung över Botten och Flöjt och Titania.